

ABSTRAKT

mgr Abhishek Anand

W niniejszej rozprawie zbadano siłę efektu procykliczności w sektorze bankowym krajów Unii Europejskiej (UE), koncentrując się na trzech kluczowych obszarach: podaży kredytów, rezerwach na straty kredytowe (LLP) oraz buforach kapitałowych. Główna hipoteza zakładała, że procykliczność znacznie różni się między krajami ze względu na zróżnicowane czynniki ekonomiczne i instytucjonalne, co podważa założenie o jednolitości badanego efektu. W celu jej przetestowania zastosowano model Seemingly Unrelated Regression Equations (SURE), nowatorskie podejście ekonometryczne, które uwzględnia zróżnicowanie między krajami oraz korelacje błędów, umożliwiając bardziej szczegółowe zrozumienie procykliczności.

Zawarty w rozprawie kompleksowy przegląd literatury teoretycznej i tej z zakresu polityki regulacyjnej przedstawia ewolucję teorii cykli gospodarczych oraz ich powiązanie z dynamiką sektora bankowego. Podkreślono rolę regulacji, takich jak Bazylea II i Bazylea III, w kształtowaniu procykliczności, jednocześnie wskazując luki w literaturze, zwłaszcza zaniedbanie różnic między krajami.

Analiza empiryczna opiera się na trzech metodach: regresji panelowej z efektami stałymi, niezależnych regresjach oraz modelu SURE. Wyniki potwierdzają wyższość modelu SURE w uchwyceniu różnic efektu procykliczności między krajami. Podaż kredytów jest pozytywnie skorelowana z wzrostem PKB i negatywnie z bezrobociem, z istotnymi różnicami między krajami ujawnionymi przez model SURE. Procykliczność w rezerwach na straty kredytowe (LLP) jest widoczna, ponieważ LLP spadają wraz ze wzrostem PKB, podczas gdy inflacja i bezrobocie wykazują mieszane efekty. Dodatkowo, czynniki specyficzne dla banków, takie jak kredyty i zyski, odgrywają kluczową rolę w kształtowaniu LLP. Podobnie bufory kapitałowe wykazują negatywny, procykliczny związek z wzrostem PKB, ale znaczące różnice regionalne i specyficzne dla banków podkreślają konieczność uwzględnienia zróżnicowanego kontekstu gospodarczego.

Wkład przeprowadzonego w dysertacji badania jest dwójaki. Po pierwsze, dostarcza empirycznych dowodów na istotne różnice między krajami w zakresie procykliczności w sektorze bankowym, wskazując na potrzebę dostosowanych ram regulacyjnych. Po drugie, wykazuje, że model SURE jest solidnym narzędziem do analizy złożonych powiązań finansowych. Wnioski te stanowią cenne wskazówki dla decydentów, dążących do równowagi między stabilnością finansową a wzrostem gospodarczym w połączonych gospodarkach UE.